

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1699

гр. София, 12.01.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 61 СЪСТАВ, в закрито заседание на дванадесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: МАРИЯ Н. СТОЙКОВА

като разглежда докладваното от МАРИЯ Н. СТОЙКОВА Гражданско дело № 20231110148158 по описа за 2023 година

Делото е образувано е по искова молба, подадена от И. В. Я. срещу „*****“ ЕАД.

В исковата молба се излага, че по гр.д. 67196/2016 г., СРС, ГО, 37 състав ответникът „*****“ ЕАД е подал молба за издаване на изпълнителен лист за разноски от 100 лв., като молбата е погрешно уважена от съда с Разпореждане от 12.07.2021 г. по посоченото гражданско дело и е издаден изпълнителен лист в полза на „*****“ ЕАД. Посочва, че въз основа на издадения изпълнителен лист по гр.д. 67196/2016 г., СРС, ГО, 37 състав ответникът е образувал изп. дело № 331/2022 г. по описа на ЧСИ Б.Б., в което от ищцата са били събрани освен останалите суми и 100 лв. – авансово платени от взыскателя „*****“ ЕАД такси и разноски (по т. 1 – 24 лв., по т.3 – 18 лв., по т.4 – 12лв., по т.9 – 46 лв.), които са били разпределени и преведени по сметка на взыскателя „*****“ ЕАД. Ищцата заявява, че е образувала производство по чл. 407 ГПК за обезсилване на изпълнителния лист, завършило с Определение от 03.10.2022 г. по възз.гр.д. № 8720/2022 г., СГС, ЧЖ. VI-Г състав, с което издаденият в полза на „*****“ ЕАД изпълнителен лист по гр.д. 67196/2016 г., СРС, ГО, 37 с-в, е обезсилен, а разпореждането за издаване на изпълнителния лист – отменено. Посочва, че в производството по чл. 407 ГПК е заплатила 200 лв. – адвокатско възнаграждение и 15 лв. – държавна такса, които не са били присъдени на ищцата в производството по чл. 407 ГПК по обезсилване на издадения изпълнителен лист. Посочва, че ако ответното дружество не беше образувало незаконосъобразно изпълнително производство, ищцата нямаше да заплати таксите за адвокати и държавните такси в производството по чл. 407 ГПК, поради което твърди, че така заплатените такси и адвокатски разноски са в причинна връзка с противоправно поведение на ответника и поради това ответникът следва да ѝ ги възстанови. Моли съдът да признае за установено по отношение на ответника, че му дължи сумата от 100 лв. – заплатена от И. В. Я. сума за погасяване на авансово заплатени такси по изпълнително дело № 331/2022 г. по описа на ЧСИ Б.Б., което е образувано въз основа на представен изпълнителният лист по гр.д. №

67196/2016 г., СРС, 37 състав, който впоследствие е обезсилен в производство по чл. 407 ГПК, ведно със законната лихва от 02.03.2023 г. до изплащане на вземането и сумата от 215 лв., представляваща обезщетение за причинени имуществени вреди, сторени в производство по чл. 407 ГПК за обезсилване на изпълнителен лист, от които 15 лв. – платена държавна такса и 200 лв.-платено адвокатско възнаграждение, ведно със законна лихва от 02.03.2023 г. до окончателно заплащане на вземането, за които суми на 28.06.2023 г. е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК по ч.гр.д. 11510/2023 г. по описа на СРС, 61 състав. Претендира разноски.

В срока по чл. 131 ГПК е подаден отговор на исковата молба от ответника „*****“ ЕАД, с която оспорва предявените искове като недопустими и неоснователни. Оспорва иска за възстановяване на авансово заплатените такси като недопустим с твърденията, че посоченият иск не следва да се квалифицира по чл. 59 ЗЗД и поради това е субсидиарен, т.е. правоимащият разполага с него само когато няма друг иск, с който да се защити, а в процесния случай ищцата е можела да поиска обратен изпълнителен лист по реда на чл. 245 ГПК в производството по чл. 407 ГПК. Оспорва предявения иск за удържани от ответницата авансови такси и като неоснователен, с твърденията, че изпълнителното производство е образувано въз основа на издаден от съда изпълнителен лист, а отменянето на разпореждането за издаване на изпълнителния лист не отрича вземането на ответника и поради това не е налице неоснователно обогатяване. Оспорва предявения иск за заплатени разноски в производството по чл. 407 ГПК с твърденията, че липсва противоправно поведение на ответното дружество, тъй като последното се е снабдило с изпълнителен лист законосъобразно, а също така с поведението си ответникът не е станал повод за инициране на производство по чл. 407 ГПК. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Настоящият съдебен състав намира предявения установителен иск по чл. 422, ал. 1 ГПК, в частта за сумата от 215 лв. - обезщетение за причинени имуществени вреди, сторени в производство по чл. 407 ГПК за обезсилване на изпълнителен лист, от които 15 лв. – платена държавна такса и 200 лв. - платено адвокатско възнаграждение, за недопустим по следните мотиви:

Съгласно разпоредбата на чл. 81 ГПК във всеки акт, с който приключва делото в съответната инстанция, съдът се произнася и по искането за разноски. Съдебните разноски са разходите на страните, произтичащи от участието им в едно гражданско производство. Правото на разноски е признато от закона имуществено право за възмездяване на страната за разноски по извършените процесуални действия и за защита по инициран срещу нея или от нея съдебен процес и подлежи на овъзмездяване именно и само в рамките на водения процес. Аргумент в тази насока е и трайно установената съдебна практика, според която искането за разноски трябва да бъде направено до приключване на устните състезания в съответното производство, и ако такова не е заявено – разноски не се присъждат, още по-малко допустимо е тяхното присъждане в рамките на друг самостоятелен процес. В този смисъл е и предвидената в закона процесуална възможност по чл. 248 ГПК за изменение или

допълнение на решението в частта за разноските. Ако законодателят бе предвидил и друг ред за присъждане на разноски (в самостоятелно производство), то същият не би обвързал процесуалната възможност за изменение и допълнение на решението в частта за разноските с преклузивни срокове. Предвид изложеното, и по аргумент от нормата на чл. 81 ГПК, в систематичната ѝ връзка с чл. 80 ГПК, чл. 78 ГПК и чл. 248 ГПК, направените от страните разноски в друго производство, не подлежат на присъждане в самостоятелно (друго) производство, различно от това, по което са направени и при наличие/липса на искане от страната в тази посока.

По изложените съображения направените от ищеца И. В. Я. разноски в производството по ч.гр.д. № 8720/2022 г. по описа на СГС в общ размер на 215 лв., от които 15 лв. – платена държавна такса и 200 лв. - платено адвокатско възнаграждение, не подлежат на присъждане в отделно производство, различно от производството по обезсилване на издадения изпълнителен лист. Ето защо така предявеният иск за сумата от 215 лв., се явява недопустим, поради липса на правен интерес, и исковата молба следва да бъде върната, а заповедта за изпълнение, в тази част – обезсилена.

По иска с правно основание **чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 49, вр. чл. 45 ЗЗД** ищцата следва да докаже наличие на следните предпоставки: 1) деяние (действие или бездействие); 2) противоправност (несъответствие между правно дължимото и фактически осъщественото поведение); 3) вреди (неблагоприятно засягане на имуществената сфера на увредения или накърняване на неговия телесен интегритет); 4) причинно-следствена връзка между противоправното поведение и настъпилите имуществени вреди; 5) вина на делинквента, която съобразно уредената в чл. 45, ал. 2 ЗЗД оборима презумпция се предполага - т. е., че в причинно-следствена връзка с противоправно поведение на ответника, изразяващо се в образуване на изпълнително дело, което е било прекратено на посоченото в исковата молба основание, е претърпяла имуществени вреди, като е заплатила сумата от 100 лв. - авансово платени от взискателя „*****“ ЕАД такси и разноски (по т. 1 – 24 лв., по т.3 – 18 лв., по т.4 – 12лв., по т.9 – 46 лв.) по изпълнително дело № 331/2022 г. по описа на ЧСИ Б.Б..

В тежест на ответника е да обори презумпцията за вина или да докаже плащане.

На основание чл. 153 ГПК като безспорни и ненуждаещи се от доказване следва да бъдат отделени следните обстоятелства: че по молба на ответника „*****“ ЕАД срещу ищцата И. В. Я.е било образувано изпълнително производство № 20228560400331 по описа на ЧСИ Б.Б., по издаден на 16.07.2021 г. изпълнителен лист по гр.д. № 67196/2016 г. по описа на СРС, 37 състав, които в последствие е бил обезсилен с определение № 9621/03.10.2022 г., постановено по ч.гр.д. № 8720/2022 г., по описа на СГС; че сумата от 100 лв. е била заплатена от ищцата на 22.06.2022 г. по изпълнителното дело, като въз основа на протокол за извършено погасяване от 01.07.2022 г. сумата е преведена по банкова сметка на „*****“ ЕАД на 06.07.2022 г.

По доказателствените искания:

Представените с исковата молба писмени доказателства са допустими и относими

към предмета на доказване по делото и следва да се приемат.

Искането на ищцата по делото да бъде приложено ч.гр.д. № № 67196/2016 г. по описа на СРС, 37 състав, следва да се остави без уважение, като неотнормено към предмета на спора.

Налице са предпоставките за насрочване на делото за разглеждане в открито съдебно заседание.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ВРЪЩА, на основание чл. 130 ГПК, искова молба вх. № 421647/28.08.2023 г., подадена от И. В. Я. срещу „*****“ ЕАД, **в частта** относно предявения установителен иск по чл. 422, ал. 1 ГПК за признаване за установено, че „*****“ ЕАД дължи на И. В. Я., сумата от 215 лв., представляваща обезщетение за причинени имуществени вреди, сторени в производство по чл. 407 ГПК за обезсилване на изпълнителен лист, от които 15 лв. – платена държавна такса и 200 лв. - платено адвокатско възнаграждение, и прекратява производството в посочената част.

ОБЕЗСИЛВА заповед за изпълнение парично задължение от 28.06.2023 г., издадена по ч. гр. д. №11510/2023 г. по описа на СРС, 61 състав, **в частта** по отношение на сумата от 215 лв., представляваща обезщетение за имуществени вреди, сторени в производство по чл. 407 ГПК за обезсилване на изпълнителен лист, от които 15 лв. – платена държавна такса и 200 лв. - платено адвокатско възнаграждение.

ОБЯВЯВА на страните проекто-доклад по делото съобразно мотивната част на настоящото определение.

ПРИЕМА приложените към исковата молба писмени доказателства.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ищцата да се изиска и приложи към настоящето дело гр.д. 67196/2016 г., СРС, ГО, 37 състав.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на **23.04.2024 г. от 13:30 часа**, за която дата и час да се призоват страните - с препис от определението, като на ищеца да се връчи и препис от отговора на исковата молба и приложенията към него.

НАПЪТВА страните към медиация или друг способ за доброволно уреждане на спора, включително сключване на съдебна или извънсъдебна спогодба, като им **УКАЗВА**, че медиацията, като безплатна, доброволна и поверителна процедура за извънсъдебно решаване на спорове, приключва със споразумение, което се одобрява от съда и има силата на съдебна спогодба. За провеждане на процедурата страните следва да се обърнат към действащата при СРС Програма „Спогодби“, в Центъра за спогодби и медиация.

УКАЗВА на страните, че при приключване на делото със съдебна спогодба, същата има силата на влязло в сила решение, спорът ще се реши в по-кратки срокове, а и на

основание чл. 78, ал. 9 ГПК половината от внесената държавна такса се връща на ищеца, като разноските остават за страните, както са ги направили, ако не е уговорено друго.

УКАЗВА на страните, че на основание чл. 237 ГПК, когато ответникът признае иска, по искане на ищеца съдът прекратява съдебното дирене и се произнася с решение съобразно признанието, както и че признанието на иска не може да бъде оттеглено.

УКАЗВА на страните, че на основание чл. 238 ГПК, ако ответникът не е представил в срок отговор на исковата молба и не се яви в първото заседание по делото, без да е направил искане за разглеждането му в негово отсъствие, ищецът може да поиска постановяване на неприсъствено решение срещу ответника или да оттегли иска. Ако ищецът не се яви в първото заседание по делото, не е взел становище по отговора на исковата молба и не е поискал разглеждане на делото в негово отсъствие, ответникът може да поиска прекратяване на делото и присъждане на разноски или постановяване на неприсъствено решение срещу ищеца. Неприсъственото решение не подлежи на обжалване.

УКАЗВА на страните, че ако неоснователно причинят отлагане на делото, понасят независимо от изхода му разноските за новото заседание и заплащат глоба на основание чл. 92а ГПК в размерите по чл. 91 от ГПК.

ДА СЕ ВРЪЧИ, на основание чл. 146, вр. чл. 140, ал. 3 ГПК, препис от настоящото определение на страните, ведно с проекта за доклад по делото, а на ищеца – и препис от отговора на исковата молба, като страните могат да вземат становище по доклада и дадените в него указания най-късно в първото по делото съдебно заседание.

Определението в частта, с която частично е върната исковата молба и е прекратено производството по предявения установителен иск, подлежи на обжалване с частна жалба в едноседмичен срок от получаване на препис от същото пред Софийски градски съд. В останалата част определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____